

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΜΑΡΚΕΛΛΑΝ, ΤΗΝ ΧΙΟΠΟΛΙΤΙΔΑ

Ἐποιήθη
έν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ
ὑπὸ

Ἄθωνος

Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπερίτου,
Ὑμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
φιλοθεομητορικῆ αἰτήσει τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου
π. Κυριάκου Χριστοφορίδη, ἔφημερίου Ἱ.Μ.Ἀγίου Σίλα
Καβάλας

* βία * 2011 *

ΠΑΡ
ΑΚΛ

ΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑΝ,
ΤΗΝ ΧΙΟΠΟΛΙΤΙΔΑ

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

*τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.*

*Τῆς παρθενίας τὸ παμμύριστον ἄνθος,
καὶ τῆς ἀγνεΐας ὀλοκαύτωμα θεῖον,
Μαρκέλλαν εὐφημήσωμεν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ,
πόθῳ ἐξαιτούμενοι πρὸς Θεὸν ἰκεσίας,
εἰς σωμάτων ἱασιν καὶ ψυχῶν θεραπείαν,
ἀπαλλαγὴν τε νέφους τῶν παθῶν,
ὄσοι τὴν μνήμην,
αὐτῆς ἐορτάζομεν.*

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους,
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα
εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά
σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ
Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:

«Εὐχου ὑπὲρ τιμώντων σε, σεμνὴ Μαρκέλλα. Α(θανάσιος)».

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν πόθῳ Μαρκέλλα μάρτυς Χριστοῦ,
τὰς σὰς ἰκεσίας,
ἐξαιτούμεθα οἱ πιστῶς,
τὴν πάνσεπτον μνήμην σου τιμῶντες,
καὶ προβαλλόμενοι πρέσβιν πρὸς Κύριον.

Ὑψοῦσα τὰς χεῖράς σου πρὸς Θεόν,
Μαρκέλλα τὴν χάριν,
καταβίβαζε πρὸς ἡμᾶς,
τοὺς ὄντας εἰς πέλαγος τοῦ βίου,
καὶ τρικυμίας παθῶν κινδυνεύοντας.

Χριστοῦ ἀγαπήσασα ἐντολάς,
Μαρκέλλα ἐτήρεις,
ἐν ἀγνότητι σεαυτήν,
διὸ καὶ τοῖς ὅσοι τὴν ἀγνεΐαν,
ἀκολουθοῦσιν εὐχαῖς σου ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίον

Οὐδὲν ἕτερόν τι τοῦ σοῦ Υἱοῦ,
ὑπάρχει Παρθένε,
ποθεινότερον ἐν τῇ γῆ,
διὸ τῶν ὑμνούντων σε ἐκ πόθου,
νυμφαγωγὸς πρὸς Αὐτὸν Μῆτερ φάνηθι.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὑπεράνω φανεῖσα,

τῶν γενηρῶν πάνσεμνε,
ὄπισθεν Χριστοῦ ἠκολούθεις,
Μαρκέλλα λέγουσα·
Δέσποτα σῶσόν με,
ὡς καὶ τοὺς σοὶ πεποιθότας,
πειρασμῶν καὶ θλίψεων,
τοῦ πολεμήτορος.

Ὑφανάς σου Μαρκέλλα,
θεοφιλῶς ζήσασα,
τὸν ψυχῆς πολύχρουν χιτῶνα,
ὄνπερ ἐφοίνιξας,
σεπτοῖς σου αἵμασι,
καὶ παρῶρησίᾳ πρεσβεύεις,
τῷ Χριστῷ ἐκάστοτε,
ὑπὲρ τιμῶντων σε.

Πνιγηραὶ περιστάσεις,
ἀσθενειῶν θλίβουσι,
καὶ τοῦ βίου δύσαχθα ἄγχη,
ἡμᾶς συνέχουσιν,
ὄθεν προσπίπτομεν,
τῇ χάριτί σου Μαρκέλλα,
ἵνα τούτων τάχιστα,
δῶς ἡμῖν ἄνεσιν,

Θεοτοκίον

Ἐν τῇ θείᾳ σου σκέπῃ,
ὥσπερ στρουθοὶ τρέχομεν,
ὅπως λυτρωθῶμεν Παρθένε,
δεινοῦ ἰέρακος,
οὔπερ διάλυε,
τὰς ψυχοφθόρους παγίδας,
δι' ὧν τὴν ἀπώλειαν,
ἡμῶν ἐργάζεται.

Διάσωσον, σεμνὴ Μαρκέλλα παρθενομάρτυς, ἀπὸ παντοίων βιοτικῶν περιστάσεων, ἡμᾶς τοὺς ὅσοι σου πιστῶς, ἐπικαλούμεθα μεσιτείαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ήχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Μαρκέλλα σεμνή, παρθένε χριστοέραστε, κινδύνων ἡμᾶς,
ἀπάλλαττε πρεσβείαις σου, καὶ Κυρίῳ σύναψον, τοὺς
τιμῶντας σεπτὴν σου ἄθλησιν,
ἵνα σὺν πᾶσι τοῖς χοροῖς, Ἁγίων Τοῦτον ἴδωμεν.
Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ῥῦσαι Μάρτυς πολύαθλε,
λύσσης φιλοσάρκου τοὺς πίστει μέλλοντας,
τὴν ὑπὲρ ἀγνεΐας ἄθλησιν,
καὶ τὴν διὰ ξίφους σου τελείωσιν.

Τὸν ἀγνότατον ἔρωτα,
τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην ἡμῖν ἐγκαίνισον,
ὦ Μαρκέλλα μάρτυς ἔνδοξε,
δι' ὄν μολυσμὸν σαρκὸς ἐμίσησας.

Τερὸν ὡσπερ σφάγιον,
τῆς Χριστοῦ ἀγάπης Μαρκέλλα γέγονας,
διὸ πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε,
δώρησαι ἀγάπην πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Μεγαλύνομεν Πάναγνε,
τὴν ὑπὲρ ἀγγέλους σου καθαρότητα,
δι' ἧς γέγονας παλάτιον,
τοῦ Χριστοῦ ἀγνότητα διδάξαντος.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὡσπερ νυμφικὴν,
προῖκα δέδωκας τὸ αἷμά σου,
τῷ Ἰησοῦ Μαρκέλλα ἔνδοξε,
οὗ τὴν ἀγάπην,
τοῖς τιμῶσί σε χορήγησον.

Νίκην κατ' ἐχθροῦ,
ὦ Μαρκέλλα κατενίκησας,
ὄν καὶ ἡμᾶς νικᾶν ἀξίωσον,
ὅταν προσβάλη,
δελεάσμασιν ὁ δόλιος.

Τοὺς ἡδονικούς,
λογισμοὺς μακρὰν ἐκδίωξον,
τῶν φιλοάγων ὧ̃ χριστόαθλε,
καὶ ἀντὶ τούτων,
τὴν Κυρίου μνήμην δώρησαι.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀγνή ἀγνούς,
ὑμνητάς σου διατήρησον,
Θεοχαρίτῳ Παρθένε Μαριάμ,
ὡσπερ Μαρκέλλαν,
τῆς ἀγνεΐας θῦμα ἄμωμον.

Ῥδὴ ς´. Τὴν δέησιν.

Νεότητα, ὧ̃ Μαρκέλλα φύλαξον,
μολυσμοῦ καὶ ἀκαθάρτου ἐννοΐας,
δώρησαι δέ,
τὴν εἰρήνην Κυρίου,
ὅταν σαρκὸς ἐξεγείρηται πόλεμος,
καὶ στησον πόδας τῆς ψυχῆς,
ἐν καιρῷ δοκιμῆς καὶ πυρώσεως.

Σταυρώσασα,
σεαυτὴν ὑπήνεγκας,
ὧ̃ Μαρκέλλα φιληδόνου πατρός σου,
τὸν μυσαρὸν,
διωγμὸν καὶ ἐξῆλθες,
τοῦ πειρασμοῦ νικηφόρος ἀθλήτρια·
διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν,
κατ' ἐχθροῦ νικητήρια πάνσεμνε.

Ἐν ᾧρα με,
σκαίωρίας σκέπασον,
ὧ̃ Μαρκέλλα τῇ Θεοῦ τῇ δυνάμει,
καὶ δροσισμόν,
τῇ ψυχῇ μου παράσχου,
ἵνα ἐξέλθῃ ἐν τέλει νικήτρια,
κατέχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν,
παρουσίαν Χριστοῦ ἀδιάλειπτον.

Θεοτοκίον

Στενάζομεν,
Θεοτόκε ἄχραντε,
εὐρισκόμενοι σαρκὸς τῆ δουλείᾳ,
ἧτις σφοδρῶς,
τὰς ψυχὰς καταθλίβει,
ὡς φαραὼ Ἰσραὴλ πάλαι ἔθλιβε,
διὸ προσπίπτομεν θερμῶς,
καὶ Μωσῆν σε γενέσθαι αἰτούμεθα.

Διάσωσον, σεμνὴ Μαρκέλλα παρθενομάρτυς, ἀπὸ παντοίων βιοτικῶν περιστάσεων, ἡμᾶς τοὺς ὅσοι σου πιστῶς, ἐπικαλούμεθα μεσιτεΐαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τὸν φιλήδονον κύνα συνέθλιψας,
τὴν ἀγνεΐαν Μαρκέλλα φυλάξασα·
ὄθεν σχοῦσα, τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν,
ἀεὶ πρέσβευε Αὐτῷ,
παρθενομάρτυς ἀγαθή
παρασχεῖν ἡμῖν δύναμιν,
ὅπως καταπατῶμεν,
πάσας σαρκὸς ὀρέξεις,
καὶ κληρονόμοι τῆς Αὐτοῦ,
Βασιλείας γενώμεθα.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(κα' 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν

οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων
καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτίσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἦχος πλ.β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὡ Μαρκέλλα πάνσεμνε,
Χριστοῦ ἡ ἄμωμος νύμφη,
τὰς δεήσεις πρόσδεξαι,
ἄς περ σοι προσάγομεν οἱ τιμῶντές σε.
Ἀσθενείας δίωκε,
τὰς ψυχῆς καὶ σώματος,
καὶ σαρκὸς ὁρμὰς κατεύνασον,
τὰς ὡσπερ κύματα,
κατὰ τῶν πιστῶν ἐγειρόμενα·
τοῖς πᾶσι καθαρότητα,
λογισμῶν καὶ πράξεων δώρησαι,
ὅπως εὐγνωμόνως,
δοξάζωμεν τὸν στέφει σε λαμπρῶ,
ἀξίως στέψαντα Κύριον,
ὡς παρθενομάρτυρα.

Ὡδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ,
βοηθὸς ἡμῖν φάνηθι ἐν ταῖς θλίψεσι,
Μαρκέλλα καὶ τὰς νόσους,
θεράπευσον σωμάτων,
καὶ ψυχῶν τῶν τιμώντων σε,
ἔχεις καὶ γὰρ ἐκ Θεοῦ,

τὴν χάριν ἰαμάτων.

Μὴ παρίδῃς Μαρκέλλα,
τὰς αἰτήσεις τῶν ὅσοι ἐπικαλοῦνταί σε,
καὶ λύσιν ἐξαιτοῦνται,
τῶν προβλημάτων βίου,
καὶ παθῶν τὴν εἰρήνευσιν,
ἃ ἐπεγεῖρει ἐχθρός,
ἀρχαῖος καθ' ἐκάστην.

Ναοὺς ἔχοντες Θείους,
καὶ σκηνώσεις τὰ σώματα οἱ χριστώνυμοι,
ψυχῶν τῶν ἀθανάτων,
αἰτούμεθα Μαρκέλλα,
ταῖς θερμαῖς ἰκεσίαις σου,
ἐξαγιαάζειν αὐτά,
ὡς οἴκους Παρακλήτου.

Θεοτοκίον

Ἦνεώχθησαν πύλαι,
Παραδείσου Παρθένε τῷ Θείῳ τόκῳ σου,
διὸ καταξιώσαις,
ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας,
τούτου ὅπως δοξάζωμεν,
τὸν ἐξ ἀγνῆς σου σαρκός,
Χριστὸν σωματωθέντα.

Ωδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Μνήμην Κυρίου,
ἐν ταῖς καρδίαις Μαρκέλλα,
τῶν τιμώντων σε ἔνθεος ἀσαλεύτως,
ὅπως ἀμαρτίας,
ἐκφεύγωμεν αἰτίας.

Ἄγνοὺς συντήρει,
ἐκ τῆς σαρκὸς ἀπωλείας,
τοὺς ἀσκοῦντας Μαρκέλλα παρθενίαν,
ὅπως ἀγνοτάτῳ,
Κυρίῳ ἐνωθῶσι.

Ῥῦσαι καρκίνου,
καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας,

τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ μεσιτεία,
ὅπως εὐγνωμόνως,
Μαρκέλλα σὲ τιμῶσι.

Θεοτοκίον

Κύκλω ψυχῆς μου,
περιπατοῦσιν Παρθένε,
οἱ ἀπώλειαν ταύτης ἐκζητοῦντες,
οὓς ὡς νέφη πόρρω,
ἐκδίωξον εὐχαῖς σου.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπάκουσον Μαρκέλλα,
τῶν ἀσπαζομένων,
τὴν ἱεράν σου εἰκόνα ἐκάστοτε,
καὶ προβαλλόντων σε πρέσβιν,
πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Λιμὴν Χριστοῦ Μαρκέλλα,
φάνηθι τοῖς ὄσοι,
ἐκ τρικυμίας τοῦ βίου ποντίζονται,
καὶ ἐκ πνιγμοῦ ἀπωλείας,
τούτους διάσωζε.

Λειμῶνα πανευώδη,
ἔγνωμεν σὸν βίον,
καὶ τὸ μαρτύριον μάρτυς χριστόστεπτε,
ἐξ οὗ τὴν μίμησιν δίδου,
τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ἀείποτε τὰς χεῖρας,
ὑψωσον Μαρκέλλα,
πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν Ὄν ἠγάπησας,
καὶ τῶν δεήσεων λύσιν,
αἶτει τῶν δούλων σου.

Θεοτοκίον

Ἀγάπης σου τὰ σπλάγχνα,
πώποτε μὴ κλείσης,
τοῖς σὲ δοξάζουσι Μῆτερ Πανάμωμε,
καὶ σὺν Μαρκέλλῃ Κυρίῳ,

ἀεὶ πρεσβεύετε.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξωτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως,
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Χλαῖναν παρθενίας πορφυραυγῆ,
αἵμασιν οἰκείοις,
βεβαμμένην ἀθλητικῶς,
φέρουσα Μαρκέλλα,
τῷ Λόγῳ ἐνυμφεύθης,
τμηθεῖσα τῷ πατρῷα,
χειρὶ ὡς πάνσεμνος.

Δέχου προστρεχόντων σοι τὰς εὐχάς,
καὶ ταύτας ἐκπλήρου,
ἰκετεύουσα τὸν Χριστόν,
ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμα,
ἐξέχεας Μαρκέλλα,
καὶ Παραδείσου εὗρες,
θεῖαν κατοίκησιν.

Τοῖς ἐνασκουμένοις θεοφιλῶς,
ἐν Χριστοῦ ἀγνεία,
συμπαράστηθι σαῖς εὐχαῖς,
ὡς ἀγνείας θῦμα,
Μαρκέλλα ἀγνοιάτη,
τῶν φιλοσάρκων σμήνη,
ἐχθρῶν διώκουσα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,

Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων ἢ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.
καὶ τὰ τροπάρια*

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν·
ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς
σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου
ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχῆσαιμεν·
ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.
Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε τὴν ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ,
Χίου τὸ πανεύοσμον ἄνθος, Μαρκέλλαν στέψωμεν,
μελιρρύτοις ῥσμασι, καὶ ἐκζητήσωμεν,
τὰς πρεσβείας πρὸς Κύριον, ὑπὲρ Οὔ γενναίως,
ἄθλησιν ὑπέμεινε καὶ τὴν ξιφότημην,
ὅπως ἐκδιώξῃ τὰς νόσους, ἀπὸ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων,
ὡς εὐχῶν πλουτοῦσα τὴν ἐκπλήρωσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου,
φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων,
καὶ τῆς Θεοτόκου,
τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὀπίκτιρμων.

Δι' εὐχῶν.

* * *

Στίχοι

Δέξαι εὐμενῶς, Μαρκέλλα τὰς αἰτήσεις,
Καὶ ταχέως πλήρωσον πρὸς τὸ συμφέρον.

Ἐγράφη, σὺν Θεῷ ἁγίῳ, ὁ
κανὼν ἐν τῇ Τερᾷ Μονῇ

Ὅρους Ἄθω, τῆ 6. 12. 2011

παρῶν Παρακλητικὸς
Σίμωνος Πέτρας, Ἁγίου